

İsa'nın sevgisini alanlar (Matta 4:17-22)

Tanrı sevgidir. Tanrı'nın sevgisi biricik Oğlu aracılığıyla gösterildi. Tanrı insanlığa bir yük yüklemek için İsa'yı göndermedi. Tanrı'nın sevgisini gösterdi. Elçilerin işleri 17:25'te 'Herkes yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, bir şeye gereksinmesi varmış gibi O'na insan eliyle hizmet edilmez' diye söyledi. Tanrı bu dünya var olmadan önce vardı. Tanrı gök ve yeryüzündeki her şeyi, bu dünyadaki her şeyi yaratan Tanrı'dır. Tanrı insanı yaratmadan önce başka bütün yaratıkları yarattı. 'Bunları kullan!' diye en sonunda insanı yarattı.

Tanrı bize iyi şeyleri vermek ister. O bize sonsuz yaşam vermek için konuşuyor (Yuhanna 12:50). İsa dedi ki, 'Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim' (Yuhanna 10:10). Arı kırmızı çiçek, sarı çiçek, beyaz çiçek gibi çeşitli çiçeklerden bal aldığı gibi bizim Tanrı'dan aldığımız şeyler de basit değildir. Tanrı kendisinde bol olan çeşitli şeyleri bize vermek ister.

İsa bu dünyaya gelip sanki çukura düşüp sıkıntı çeken biri gibi büyük çileler çekti. Bu sanki lanet gibiydi. İnsanlar O'ndan nefret ederek zulüm ettiler. Ama İsa kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi Açmadı ağzını, 'Nitekim İnsanoğlu, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fide olarak vermeye geldi' (Matta20:28) diye söyledi. Tanrı bizlere daha iyi şey vermek için biricik Oğlu'nu göndererek O'nun sıkıntı çekerek öldürülmesini sağladı. İsa'nın çarmıhtaki ölümüyle biz artık mahvolmuyoruz, O'nun kamçılanmasıyla biz şifa bulduk, O'nun yoksul olmasıyla biz zengin olduk. Biri İsa'nın yaptıklarını biliyorsa Tanrı sevgi olduğunu iyice anlayacaktır.

Tanrı'dan sevgi alanların özellikleri vardır. İsa 'Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim' (Yuhanna 14:21) diye söyledi. Tanrı'nın sevgisini alanlar Tanrı'nın sevgisini gösterirler.

O zaman sevgi nedir? İsa kalabalığa konuştuğu zaman biri İsa'ya 'Bak, annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seninle görüşmek istiyorlar' diye söyledi. O zaman İsa 'Kimdir annem, kimdir kardeşlerim? Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur' dedi (Matta 12:46-50). Baba Tanrı'nın isteğini yerine getiren İsa'nın annesidir, İsa'nın annesi Tanrı'nın isteğini yerine getirir.

İsa'nın annesi İsa'ya gebe kaldıktan sonra sözle anlatılmaz çok büyük sıkıntılar çekti. Onun nişanlısı olan Yusuf da melek rüyasında gerçeği anlatmadan önce ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi. Hatta asıl olay ne olduğunu bilmeyen başka insanlar ise ona nasıl davranmış olabilir? Yaratılış 3:16'da "Çocuk doğururken sana Çok acı çektireceğim, Ağrı çekerek doğum

yapacaksın” diye yazılmış olduğu gibi İsa’nın annesinin çektiği sıkıntı İsa’ya gebe kalırken başladı ve o büyüyüp çarmıhta ölene kadar bitmedi. O’nun akrabaları O’na deliymiş gibi davrandılar. Bunu gören annesinin yüreği ne kadar acımıştır? Ama O İsa’dan hiç ayrılmadı. İsa çarmıhta ölürken de o İsa’nın yanındaydı. İsa ölmeden önce annesine ‘Anne, işte oğlun!’ (Yuhanna 19:26)dedi. Tanrı’nın biricik Oğlu otuz üç yıldır bu dünyadayken sadece O’nun annesi yetkin sevgi ve teselliyle sonuna kadar O’nunla birlikteydi.

Dünya insanlar da başka insanlara acıyorlar, ilgi gösteriyorlar. Ama bu geçicidir, sonuna kadar sorumluluğunu taşmaz. Erkek kadın arasındaki sevgi de bazen çok ateşlidir. Artık sokaklarda da birbirine sarılıyorlar. Evlilik töreninde insanların önünde öpüşüyorlar. Ama sonra boşanıp mal paylaşarak kavga eden karıkocalar ne kadar çok vardır? Duygu uzun sürmez. Her yıl birçok Yardım Organizasyonları kuruluyorlar ve birçok insan destek vereceğine dair söz veriyor ama birkaç yıl sonra kapatılıyorlar. Çünkü geçici olan duygusuna dayanarak söz verdikten sonra sözünü yerine getirmiyorlar. ‘Tanrı’yı seviyorum’ demek zor değil ama insansal duygu ve sevgiden kaynaklanmışsa bu uzun zamandır devam edemez.

Sonuna kadar çocuğuna bakmak anne sevgisidir. İsa’nın annesinin Tanrı’nın Oğlu’na gösterdiği sevgi de budur. İnsanlar İsa’yı lanetleyerek ihmal ederek yargılayarak öldürdüler ama annesi sonuna kadar O’nun yanındaydı. İsa’nın bizden istediği sevgi budur. Rab bu sevgiye sahip olanları anne, kardeş ve kızkardeş sayıyor.

Biz Tanrı’nın sözüne ve İsa’nın adına gebe kalmış kişileriz. Dolayısıyla herhangi bir zulüm varsa da Tanrı’nın sözü ve İsa’nın adını sonuna kadar korumamız lazımdır. Canımızı kaybedersek de içimizdeki Tanrı’nın sözü ve İsa’nın adını mutlaka korumamız lazımdır.

Tanrı’yı sevmeyen insan komşularını sevemez. Öyle insanların meyvesi olmayacaktır. Çubuk eğer kuruyup meyve veremezse çiftçi onu kesecek ve ateşe atacaktır. İçinde anne sevgisi olmayanlara Tanrı kötü ve tembel kişi olarak davranacaktır (Matta 25:26). İsa öğrencilerini çağırđı zaman kendi istediği kişileri çağırdı. Siz gerçekten Rab’bin istediği kişi misiniz? Rab’bin ilgisini çeken kişi misiniz? Rab’bi sevenler Rab’bin ilgisini çekebilir. Rab onları sevecek kendisini gösterecektir.

Biz istiyoruz ki, Rab bizlere kendisini göstere, ailemize kendisini göstere, iş yerimizde kendisini göstere. Bunun için ilk önce biz Tanrı’nın isteğini yerine getirmeliyiz. Anne sevgisine sahip olmalıyız. Bu sevgiyle hem Tanrı’yı hem kiliseyi hemde canları sevmeliyiz.